

Μαραθώνιος

Βρυξελλών

Κείμενο - Φωτό: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΗΡΟΣ**

Με απόλυτη επιτυχία διεξήχθησαν ο μαραθώνιος αγώνας των 42χλμ και ο ημιμαραθώνιος των 21,5 χλμ την 5/10/2014 στην πρωτεύουσα

του Βελγίου Βρυξελλές, οργανωθέντες από το Δήμο Βρυξελλών. Σ' αυτούς έλαβαν μέρος 1951 μαραθωνοδρόμοι, εκ των οποίων τερμάτισαν τον αγώνα 1879 και 7387 ημιμαραθωνοδρόμοι εκ των οποίων τερμάτισαν 7316 αθλητές. Η ελληνική συμμετοχή ήταν 11 μαραθωνοδρόμοι και 22 ημιμαραθωνοδρόμοι. Στους τελευταίους συμπεριλαμβάνοντο και 4 αθλητές του Συλλόγου Δρομέων Τρικάλων, οι Δημοσθένης Πάλλας, Χρήστος Τάσιος, Ιωάννης Βασιλάκος και ο γράφων Ιωάννης Ξηρός, μέλος επίσης του Συλλόγου Πεζοπορίας Ορειβασίας Τρικάλων.

Η ελαφρά συννεφιά και η άψογη διοργάνωση, όπως επίσης και ο ενθουσιασμός του λαού των Βρυξελλών, ο οποίος καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής επευφημούσε όλους τους αθλητές και τους εμπύχωνε, βοήθησαν στην πραγματοποίηση ενός αγώνα που πραγματικά τίμησε την αδιάπτωτη αρχή του "ευ αγωνίζεσθαι" και αξίζει να μείνει χαραγμένος στη μνήμη όλων των συναγωνισθέντων, ιδιαίτερα των ξένων που τίμησαν το Βέλγιο με τη συμμετοχή τους και τιμήθηκαν από αυτό.

Η διαδρομή ήταν όλη εντός της πόλεως και κάθε 3 χλμ υπήρχε παροχή νερού και ισοτονικών, πράγμα που πολύ βοηθά το δρομέαμεγάλων αποστάσεων. Η εκκίνηση έγινε από την Αψίδα του Θριάμβου των Βρυξελλών και κατέληξε σε μια άλλη κεντρική πλατεία σε μια

ατμόσφαιρα πανηγύρεως, όπου ακούγονταν γλώσσες από τα 24 έθνη που συμμετείχαν στην αθλητική αυτή γιορτή.

Κανείς δεν μπορεί να μεταφέρει, ούτε να μεταδώσει το πνεύμα και το κλίμα, ούτε την ψυχολογία κανενός διεθνούς αγώνα μεγάλων αποστάσεων. Εκεί είμαστε όλοι αδελφωμένοι, ενθουσιασμένοι, ο ένας δρομέας μιλάει με τον άλλον ως παλιοί φίλοι και για πολλούς η αίσθηση είναι ότι συμμετέχουν σε κάτι υπερβατικό. Πρέπει όμως να συμμετάσχει κανείς σε έναν διεθνή αγώνα για να συλλάβει το μεγαλειώδες του πνεύματος και την ψυχική ανάταση της συμμετοχής σε κάτι τέτοιο.

Για την ιστορία αναφέρω ότι στο μαραθώνιο ανδρών πρώτος τερμάτισε ο CAELEN FLORENT, Βέλγος με ώρες 2.16.30 και στον ημιμαραθώνιο ο VAN DROOGENBROECK LANDER, Βέλγος με 1.08.35. Στις γυναίκες μαραθωνοδρόμους πρώτη ανεδείχθη η DELDIQUE LOUISE, Βελγίς με 2.56.27 και στον ημιμαραθώνιο η TONDEUR ALEX, Βελγίς επίσης με 1.21.58.

Το Βέλγιο φιλοξενεί επίσης και την πρωτεύουσα της Ευρώπης, όχι τυχαία, δεδομένου ότι οι πρωτεργάτες της ενωμένης Ευρώπης ήθελαν την πρωτεύουσα μεν στην καρδιά της ευρωπαϊκής ηπείρου, πλην όμως όχι επί του εδάφους μιας μεγάλης ευρωπαϊκής χώρας για λόγους συμβολικούς. Το Βέλγιο και η Ολλανδία είχαν πάντα κοινή ιστορία και κοινή τύχη. Επαρχίες του βασιλείου των Βουργουνδών κατά το Μεσαίωνα και πριν από αυτούς των Γαλατών και των Ρωμαίων, έπεσαν στα χέρια της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας και το 1515 στα χέρια του ισπανικού κλάδου των Αψβούργων που κυβερνούσαν την Αυστροουγγαρία. Η περίοδος 1515-1715 ήταν στην πραγματικότητα περίοδος ισπανικής κατοχής, για την αποτίναξη της οποίας χρειάστηκε απελευθερωτικός αγώνας. Θρησκευτικές και οικονομικές διαφορές Βορρά-Νότου και η απειρία του τότε βασιλιά οδήγησαν στο διαζύγιο Βελγίου-Ολ-

λανδίας και στη δημιουργία ξεχωριστών δυναστειών κατά το μοιραίο 1830. Έκτοτε το Βέλγιο κατάφερε να λάβει το Κογκρέω ως αποικία και ο πλούτος της αποικίας αυτής επέτρεψε στις Βρυξέλλες να γεμίσουν με λαμπρά οικοδομήματα. Η απο-αποικιοποίηση των δεκαετιών 1960-1970 στέρησε εξίσου τις αποικίες από Βέλγιο και Ολλανδία και από τότε η τύχη των δύο αυτών μικρών κρατών που είχαν πάντα την ατυχία να ευρίσκονται ανάμεσα σε μεγάλα και ισχυρότερα έθνη και να υφίστανται χωρίς να το θέλουν τις συνέπειες των συγκρούσεών τους, είναι με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι σημερινές τους κοινωνίες περιλαμβάνουν μειοψηφίες μεταναστών από Ασία και Αφρική σε μεγάλους

αριθμούς, οι Βρυξέλλες ιδίως είναι κατά το ήμισυ πόλη Αράβων και Αφρικανών. Πλην όμως το κυριότερο χαρακτηριστικό των κοινωνιών τους είναι η ανοχή και η ανεκτικότητα και εθνικές ή θρησκευτικές διαφορές δεν σημειώνονται. Ας μην ξεχνούμε βεβαίως ότι λαοί που δεν διετέλεσαν υπό μουσουλμανική κατοχή έχουν άλλον βαθμό αποδοχής Μουσουλμάνων στις κοινότητές τους.

Αποχαιρετήσαμε τις μεγάλες πρωτεύουσες Βρυξέλλες και Άμστερνταμ με συγκίνηση και με την υπόσχεση ότι σε μια επόμενη διεθνή αθλητική γιορτή θα είμαστε πάλι εκεί, πάντα εκεί όπου θα κάνουμε αυτό που αγαπάμε.

